

13. listopada

Isus je došao pozvati sve ljude. On je sustolnik ne samo obraćenim grešnicima, nego svima. Ni Matej nije bio pozvan jer je bio obraćen, nego se obratio jer je bio pozvan. Isus je naš liječnik upravo svojim boravljenjem s nama grešnicima. Njegova je blizina lijek. Zakon prokazuje grijeh i kažnjava grešnika. Isus oprašta grijeh i prihvaća grešnika. Bog nije zakon, nego ljubav. On nije sankcija i kazna, nego oprostjenje i lijek. Naša je bijeda naš naslov prihvaćanja Njega, beskrajno milosrđe.

Božje se oko, kao zraka koja probija mrak, okreće grešniku, obavijenom sjenom smrti. Okreće se čovjeku koji broji novac. Simbol je najteže i najraširenije oduzetosti. Matej je ubirač poreza. Osoba dvostruko mrska. On ubire porez koji nitko nikada rado ne plaća. Ubire ga u korist poganske okupacijske sile. Carinici, saveznici tlačitelja, bili su nečisti, grešnici najomraženije vrste.

Isus upućuje svoj poziv upravo cariniku Mateju. On je odgovorio na Isusov poziv. Matej, da je gledao na samoga sebe, a ne na Isusa, nikada se ne bi ustao. Rekao bi da nije dostajan poći za Njim. Ustati se jedna je od dviju riječi koja označuje uskrsnuće. Podignuti se ili ustati se, probuditi se ili izaći. Odgovoriti na Isusov poziv je prijelaz iz smrti u život. To je konačno čudo koje nama ljudima vraća naše sinovsko dostojanstvo.

Crkvu ne sačinjavaju čisti, nego prihvaćeni grešnici koji prihvaćaju, oprostjenici koji opraštaju. Kao što je Gospodin postao naš brat, tako i mi trebamo biti braća i sestre grešnicima, prenoseći im Očevo oprostjenje. Crkva je nužno sveopća jer su svi ljudi sinovi Božji, počevši od zadnjih. Isus je osobno ponudio prvu Euharistiju Judi koji Ga je izdao, Petru koji Ga je zaniijekao, i drugim apostolima koji su Ga napustili. Gospodin, da bismo bili „dostojni“ sudjelovati na Euharistiji, ne traži od nas da budemo pravedni, nego da priznamo svoje grijehe. Tako činimo na početku Euharistije. Pričesti se približavamo govoreći: „Gospodine, ja nisam dostojan“. Ako bismo bili dostojni, ne bismo išli primiti Njegov dar, nego plaću našega napora. Matej, znajući da je grešnik kojemu je oprosteno, prihvaća u svoju kuću sve da i njegova braća kušaju isto Očevo prihvaćanje. Sve dok smo tvrdi s grešnicima, još smo uvijek sporazumni s grijehom.

Bog je liječnik koji liječi rane svoga naroda. Komu će liječnik prije poći: nekome tko je

prehladen ili nekome tko ima upalu pluća sa srčanim komplikacijama. Isus je liječnik i daje prednost onima koji stoje lošije. Mjera Božje milosti nije naša dobrota, nego naša zloća. Njegova nezaslužena ljubav je za nas jedincati lijek, a za Njega jedincata objava. Vjera je naš osobni odgovor ljubavi na Njegovu Ljubav. (fač)